

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Landstinget.

N°. 33.

Trettende Møde.

Dnsdagen den 20de Februar.

(Fortf.)

S. P. Hansen: Maaskee det maatte være mig tilladt at tage Ordet. Jeg har rigtignok havt Ordet 2 Gange, men den første Gang var det en blot Forespørgsel, jeg gjorde.

Formanden: Jeg har ogsaa antaget, at første Gang den ærede Landstingsmand havde Ordet, var det kun for at gjøre en Forespørgsel, og naar den 16de § i Forretningsregulativet siger, at ethvert Medlem kun maa tale 2 Gange om et Forslag, troer jeg ikke, at dette kan siges at være skeet her.

S. P. Hansen: Det er imidlertid kun nogle ganske korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre. Jeg troer, at en saadan Bestemmelse som den, der er etableret i § 2, vil sætte Regjeringen i Forlegenhed ligeoverfor Hertugdømmerne, og at den var meget bedre faren ved kun at have en Lov med bestemt Forbud, hvorfra der da ad administrativ Vej efter de særegne Omstændigheder i de concrete Tilfælde kunde gjøres Undtagelser. Det forekommer mig virkelig meget betænkeligt at optage i Lovgivningen et saadant Princip, som for dem, der skulle gjøre Brug deraf, maaskee kunde give en Opfordring til en langt større Udstrækning, end Omstændighederne gjorde det tilraadeligt. Jeg skal imidlertid bemærke, at Placaten af 29de Marts 1848 var dog nok egentlig ikke udgaaet som provisorisk Placat, men at det gjælder med Hensyn til den som til flere Lovbestemmelser, vi have fra den Tidsperiode, nemlig fra Perioden Marts 1848, at de ikke ere karakteriserede som Love, udgivne i den ene eller den anden bestemte Regjeringsform; dette laa imidlertid deri, at det paa Grund af Tidsforholdene ikke kunde være anderledes. Men der er endnu en anden Omstændighed med Hensyn til Indførselen fra

Hertugdømmerne, som jeg troer maa komme i Betragtning. Det er nemlig, at forsaavidt fortoldede Varer skulle indføres fra Hertugdømmerne, kan det ikke nægtes, at der af Fabrikvarer ere, som af den høitagtede Finantsminister allerede er oplyst, flere, som indgaae i Hertugdømmerne under ganske andre Fortoldningsregler, end Tilfældet er i Kongeriget, og derfor kan jeg ikke skønne rettere, end at man vilde udsætte sig for at komme til at præjudicere Kongerigets Indvaanere, naar der skulde kunne undtagelsesviis for enkelte Tilfælde gives saadanne Begunstigelser; og da jeg mener, at saadanne kun ved ganske overordentlige Leiligheder skulde finde Steed, kan jeg ikke nægte, at jeg efter hvad der er bleven oplyst under hele Sagen og med Hensyn til det System, der her etableres, skulde ansee det for ønskeligere, om Paragraphen kunde udgaae af Lovudkastet.

Schytte: Det forekommer mig at være noget uegentligt, naar den sidste ærede Taler kalder det et System eller Princip. Det forekommer mig at fremgaae af selve Motiverne og af Alt, hvad der her er forhandlet, at det kun er en Udvet, man i aldeles extraordinaire Tilfælde har troet af Billighedshensyn eller andre Hensyn, som laae forhaanden, at burde gaae ind paa; men det er vistnok meget langt fra, at man, fordi man i slige Nødvendighedstilfælde billiger en saadan Udvet, der er ganske extraordinair, derfor kan kalde det et Princip.

Rierkegaard: Jeg skal tillade mig at understøtte Udvalgets Indstilling for Loven i det Hele, og, da her kun maa forhandles i Henseende til Principet, skal jeg være saa fri at udtale min Overbevisning om, at de 2 §§ sammensmelte meget godt i eet Princip, i een og samme Grundsætning. Det er nemlig den, at der i Nødstilstand maa tages overordentlige Forholdsregler; at det danske Soldvæsen, under den Nødstilstand, som for Djebliffet fin-